

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Nieposzanowanie prawa do bycia wysłuchanym przewidzianego w art. 94 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Brak pełnego zbadania oraz przeinaczenie okoliczności faktycznych i dowodów na podstawie art. 72 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Nadużycie władzy przez Izbę Odwoławczą poprzez niedopuszczenie środków dowodowych.

Skarga wniesiona w dniu 21 maja 2021 r. – Nowhere / EUIPO – Junguo Ye (APE TEES)

(Sprawa T-281/21)

(2021/C 289/56)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nowhere Co. Ltd (Tokio, Japonia) (przedstawiciel: adwokat R. Kunze)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Junguo Ye (Elche, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „APE TEES” w kolorach czarnym i brązowym – zgłoszenie nr 14 319 578

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 lutego 2021 r. w sprawie R 2474/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez nią w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą i Wydziałem Sprzeciwów.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 21 maja 2021 r. – SS i ST / Frontex

(Sprawa T-282/21)

(2021/C 289/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SS, ST (przedstawiciele: M. Van den Broeck i L. Lambert, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna oraz rozpatrzenie jej co do istoty;
- stwierdzenie, iż pomimo że Frontex został wezwany do działania na podstawie art. 265 TFUE, nie podjął on żadnych działań, czy to poprzez wycofanie finansowania, zawieszenie bądź zakończenie w części lub w całości działań na obszarze Morza Egejskiego (art. 46 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej⁽¹⁾), czy to poprzez przedstawienie należycie uzasadnionych powodów, aby nie wdrażać odnośnych środków na podstawie art. 46 ust. 6, czy to zajęcie stanowiska w odpowiedzi na wstępny wniosek skarżących;
- stwierdzenie, że takie niepodjęcie działań stanowi naruszenie traktatów w rozumieniu art. 265 TFUE.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący istnienia poważnych i powtarzających się przypadków naruszenia praw podstawowych oraz zobowiązań w zakresie ochrony międzynarodowej na obszarze Morza Egejskiego związanych z działalnością Frontexu, w następstwie czego dyrektor wykonawczy ma obowiązek zawiesić lub zakończyć wspomniane działania w rozumieniu art. 46 rozporządzenia w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Skarżący podnoszą, że zgromadzone dowody wskazują, że „nowe taktyki” w kontekście przeprowadzania operacji z zakresu kontroli granicznej na obszarze Morza Egejskiego odzwierciedlają politykę systematycznych i rozpowszechnionych ataków państwa (Grecji) oraz organizacji (Frontexu) na ludność cywilną ubiegającą się o azyl w Unii Europejskiej, z naruszeniem między innymi prawa do życia, zakazu zbiorowego wydalania, zasady non-refoulement oraz prawa do azylu.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Frontex nie wypełnił spoczywających na nim pozytywnych obowiązków wynikających z Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie zapobiegania możliwym do przewidzenia naruszeniom wspomnianych praw podstawowych występujących na obszarze Morza Egejskiego w kontekście prowadzonych przez tę agencję operacji. Frontex nie podjął działań zgodnie ze spoczywającymi na nim konkretnymi pozytywnymi obowiązkami, które zostały wyraźnie przewidziane w innych niż art. 46 rozporządzenia w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, takimi jak obowiązki w zakresie monitorowania i raportowania, i które są powiązane lub wręcz ściśle powiązane ze stosowaniem art. 46.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że okoliczność, iż Agencja nie podjęła działań zgodnie z art. 265 TFUE dotyczy skarżących bezpośrednio i indywidualnie, gdyż ponieśli już oni wielokrotnie szkodę na skutek polityki państwowej oraz polityki organizacji międzynarodowych polegającej na systematycznych i rozpowszechnionych praktykach czy to uprowadzania z terytorium Unii Europejskiej, przymusowych powrotów na morze, ujmowania na morzu; porzucania na morzu na nienadających się do żeglugi łodziach, powodując poważne ryzyko dla życia; czy to na niezgodnym z prawem odsyłaniu oraz zapobieganiu dostępowi do azylu. Ciągłe niepodejmowanie przez Frontex właściwych środków w celu zapobieżenia tym naruszeniom – w tym polegających na zawieszeniu bądź zakończeniu jego działań, jak wymaga tego art. 46 wspomnianego rozporządzenia – zwiększa znacząco ryzyko, że skarżący zostaną znowu poddani, po raz szósty, tym samym naruszeniom traktatów, jak i międzynarodowego i europejskiego prawa umów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylenia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 (Dz.U. L 295 z 14.11.2019, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2021 r. – Cathay Pacific Airways / Komisja

(Sprawa T-291/21)

(2021/C 289/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cathay Pacific Airways Ltd (Hong-Kong, Chiny) (przedstawiciele: adwokaci M. Rees i E. Estellon)

Strona pozwana: Komisja